

**Sandefjord, 5. juni 2013: Vedtak i sak 60-2013.**

**Klager:** NN

**Innklaget:** Sopran v/Kreditor, Postboks 782 Sentrum, 0106 Oslo

**Saken gjelder:** Om kravet er varslet i samsvar med gjeldende regelverk og om betalingsoppfordringen(e) er formulert i samsvar med inkassoloven § 10.

Thor Dahls gt. 1 A  
Postboks 311, 3201 Sandefjord  
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13  
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no  
Bankgiro: 2490.56.30748  
Org.nr.: 971 317 612  
www.inkassoklagenemnda.no

## 1. Kravet

Saken gjelder et ubetalt fakturakrav til XX, avdeling YY. Hovedkravet utgjør kr 2 210.

## 2. Saksforholdet

Grunnet manglende betaling ble kravet inkassovarslet og siden overført til inkasso, hvorefter betalingsoppfordring sendt 19.03.12.. Utenrettslige inkassoomkostninger var lagt til kravet med kr 387,50. I betalingsoppfordringen het det blant annet «Oversittes betalingsfristen, gjør vi Dem oppmerksom på at ytterligere omkostninger vil påløpe, og sak vil kunne bli reist.» Både Inkassovarsel og betalingsoppfordring var sendt til klagers oppgitte adresse, hans folkeregistrerte postboksadresse.

Innklagede sendte deretter girobrevet «Varsel om direkte utleggsforretning», ny «Betalingsoppfordring-varsel om at sak reises jf. Tvisteloven § 5-2» samt girobrevet «Nå kan du bli registrert som dårlig betaler!». Ordlyden i betalingsoppfordringen var den samme som i den første betalingsoppfordringen. De to siste brevene ble sendt til klagers folkeregistrerte gateadresse.

Klager henvendte seg til inkassoklagenemnda. Det ble anført at klagen gjaldt forsettlig bruk av feil adresse.

Klagen ble oversendt innklagede for uttalelse. I sitt tilsvarende svar til Inkassoklagenemnda redegjorde innklagede for at saken ble registrert inn med postboksadresse, men at adressen ble endret som følge av videre rettslig pågang med begjæring om utlegg.

## 3. Partene anfører

Klager anfører at innklagede forsettlig har brukt feil adresse. Det vises til at innklagede har sendt inkassobrev med trussel om betalingsanmerkning til feil adresse til tross for at postboksadressen er lovlig registrert som rettmessig postadresse i folkeregisteret. Det anføres at prosedyren er fulgt for å maksimere saken og drive opp gebyrene, samt øke presset på uetisk vis. Kravet bestrides i sin helhet.

Det anføres at ivaretagelse av rettsikkerheten fordrer at man forholder seg til folkeregistrert adresse når man sender ut slike henvendelser. Sjansen for at dette brevet ikke skulle nå frem var stor.

Innklagede anfører at samtlige brev er betryggende avsendt og ikke mottatt i retur. Saken ble oversendt til inkasso 23.02.12 og ble da registrert med postboksadresse. I perioden 23.02.12 til 28.01.13 er det sendt åtte forskjellige brev til denne adressen. Det er og forsøkt å komme i kontakt med klager pr. telefon. Det responderes verken på brevene eller telefonhenvendelsene. Adressen ble endret i forbindelse med vurderingen av rettslige skritt, i det namsmannen ikke godtar postboksadresse. Post har ikke kommet i retur og henvendelse fra klager viser at klager har mottatt post på den endrede adressen.

Det anføres at betalingsoppfordringen er endret etter at den første betalingsoppfordringen ble sendt, i tråd med de retningslinjer som har kommet fra Inkassoklagenemnda i tidligere saker.

## 4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 27. mai 2013 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Det følger av inkassoloven § 17 første ledd at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Etter § 17 andre ledd kan inkassokostnader likevel ikke kreves når skyldneren hadde innsigelse som det var "rimelig grunn" til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk og innsigelsen er fremsatt i tide.

Klagers innsigelse er begrunnet med at innklagede har benyttet hans folkeregistrerte gateadresse og ikke hans postboksadresse, i den hensikt å maksimere saken, drive opp gebyrene og øke presset på uetisk vis.

Inkassovarsel, den første betalingsoppfordringen og varselet om direkte utleggsforretning ble alle sendt klagers postboksadresse. Kravet er således korrekt varslet. Den nye betalingsoppfordringen og varsel om registrering som dårlig betaler ble sendt nesten ett år etter at inkassosak ble iverksatt, og etter at tungt inkassosalær var påløpt. Ingen av de to brevene, som ble sendt til bostedsadressen, genererte økte kostnader. Etter nemndas oppfatning ble ikke klager utsatt for urimelig påtrykk i strid med god inkassoskikk ved at disse brevene ble sendt til hans gateadresse i stedet for til hans postboksadresse. Innklagedes bruk av ny adresse synes for øvrig saklig begrunnet i klagers manglende respons og namsmyndighetenes krav til identifisering.

Inkassoklagenemnda har videre, av eget tiltak, vurdert innklagedes betalingsoppfordring mot gjeldende regelverk.

Inkassoloven § 17 første ledd bestemmer at skyldneren plikter å erstatte fordringshavers nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivning. Etter § 17 fjerde ledd in fine kan kostnadene ikke kreves dekket dersom kravene til betalingsoppfordring i § 10 ikke er overholdt.

Etter § 10 skal betalingsoppfordringen angi at unnlatt betaling kan føre til ytterligere kostnader for skyldneren og til rettslig inndrivning. I NOU 1983:8 er kravene til spesifisering omhandlet. Det fremgår at det ikke kan kreves at det presist angis hvilke kostnader som vil påløpe. Det er tilstrekkelig å nevne at det vil påløpe ytterligere kostnader som kan bli belastet skyldneren. Det presiseres at det ikke under noen omstendighet må oppgis uriktig høye kostnader eller gis inntrykk av at dette er kostnader skyldneren må bære uavhengig av sakens utfall. Finanstilsynet har i sin tilsynspraksis innrettet seg etter dette, og har også lagt til grunn at verken inkassovarsel eller betalingsoppfordring uforbeholdent skal gi uttrykk for at det vil påløpe inkassokostnader (etter lett eller tung sats) ved unnlatt betaling innen de lovpålagte frister. Begrunnelsen er at en skyldner som fremmer innsigelser mot kravet som han har rimelig grunn til å få vurdert, ikke er erstatningspliktig.

Etter nemndas syn er begge innklagedes betalingsoppfordringer formulert på en slik måte at det kan oppfattes slik at skyldneren, uten videre, påføres ytterligere omkostninger dersom betaling ikke skjer innen den angitte frist. Det vises særlig til at det i inkassovarselet uttales at «Oversittes betalingsfristen, gjør vi dem oppmerksom på at ytterligere omkostninger vil påløpe, og sak vil kunne bli reist». Nemnda mener at formuleringene er i strid med inkassoloven § 10 slik Finanstilsynet og Inkassoklagenemnda forstår denne bestemmelsen, og at formuleringene følgelig er egnet til å øke betalingspresset og utsette klager for urimelig påtrykk, jf. inkassoloven § 8 annet ledd.

Klagen har etter dette ført frem, og klager plikter ikke å erstatte fordringshavers inkassoomkostninger.

Vedtaket er enstemmig.

## **5. Vedtak:**

Klager gis medhold og plikter ikke å betale inkassokostnader i saken.

Rune Jensen  
Leder Inkassoklagenemnda